

Nieuwsbrief 2023-01 (januari), regio Den Bosch

Introductie

Dag lieve mensen allemaal,

Hopelijk zijn jullie de kerstdagen en de jaarwisseling goed doorgekomen. Zelf hoopte ik op rustige decemberdagen met wat mijmeren, boekje lezen, wandeling en zo, maar op de een of andere manier is er altijd veel hectiek. Ook heel gezellig hoor!

Het lukte me om in december zelfs twee keer de N70 wandelroute in het Rijk van Nijmegen te lopen, 2 x 16 km over behoorlijk heuvelachtig terrein.

Een prachtige route aangeven met paaltjes met helgroene verf. Dus een gemakkelijk te volgen weg (afgezien dan van de zwaarte!).

De eerste keer lag er een dun, maar gevaarlijk laagje sneeuw en ik liep zo krampachtig dat ik de hele week erna bijna niet kon lopen van de pijn in mijn kuiten.

De tweede keer liepen we in de regen, maar ging het wandelen zelf een stuk ontspannener.

Al deze inspanning is vanwege onze plannen om in juni aanstaande de Camino Podiensis in Frankrijk te lopen en dit was het begin van een hopelijk goede voorbereiding daartoe!

Dus dat was wat betreft het voornemen om te wandelen; nu het mijmeren.....

Ik was wat aan het scrollen op internet en kwam bij een gedicht van Antonio Machado, een Spaanse dichter die in 1875 is geboren en in 1939 is overleden.

Het gedicht heet 'Caminante no hay camino', wat betekent 'Wandelaar/reiziger, er is geen weg!' (Zie hieronder het gedicht en de Nederlandse vertaling)

Een voor mij intrigerende titel. Ergens kwam het gedicht me bekend voor en misschien kennen jullie het al lang want het gedicht (en lied maar daarover later meer) is populair in pelgrimskringen .

Eigenlijk, als je er over nadent, is het een enigszins vreemd gedicht: waarom is er **geen weg** en wat bedoelt de dichter met **een spoor van schuim op zee?**

Eric Coenen, vertaler en docent Spaanse literatuur, legt uit dat de dichter Machado de zee als beeldspraak voor ons leven ziet: we lopen over de golven van de zee en proberen niet te zinken om uiteindelijk toch door de dood te worden opgeslokt. Dus geen weg, wel een spoor van schuim op zee. Dan gaat de beschouwing verder of 'het levenspad' een door God of het lot voorbeschikt pad is dat wij slaafs volgen of een pad dat wij zelf door onze vrije wil maken. Hoe dan ook ontstaat volgens de dichter onze weg van seconde tot seconde door het leven zelf en zien we als we terugkijken het resultaat ervan. Veel stof tot nadenken!

Dat de dichter iets wil uitdrukken over het leven en ieders (moeizame?) levensweg in het algemeen, ga ik begrijpen. Maar hoe komt dit gedicht zo populair onder pelgrims/mensen onderweg op een Camino. Is er een overeenkomst met een lange levensweg, het leven zelf in al zijn facetten en een camino van een paar weken?

Het is waarschijnlijk vooral de zin "al lopend ontstaat je weg". Het is zeker een aantrekkelijk idee om 'gewoon' op pad te gaan en te ervaren wat een camino je brengt.

Het doel van de camino is de weg zelf geworden. Onderweg ervaar je van alles en word je uitgenodigd om na te denken over je leven. Zou mijnheer Antonio Machado de huidige uitleg van zijn gedicht ook zo bedoeld hebben?

Marianne

*"Caminante, son tus huellas
el camino y nada más;
Caminante, no hay camino,
se hace camino al andar.
Al andar se hace el camino,
y al volver la vista atrás
se ve la senda que nunca
se ha de volver a pisar.
Caminante, no hay camino
sino estelas en la mar."*

*Reiziger, je eigen sporen
zijn je weg en niets dan dat.
Reiziger, er is geen weg,
er ontstaat een weg al lopend.
Al lopend ontstaat je weg,
en bij 't wenden van de blik
is het pad te zien dat niemand
ooit opnieuw betreden zal.
Reiziger, er is geen weg,
slechts een spoor van schuim op zee.*

Manuel Serrat, is een singer songwriter, die het gedicht van Machado geïnterpreteerd heeft en op muziek heeft gezet.

Als u het wil horen, kunt u op [deze link klikken](#).

[Informatie landelijk en uit de regio's](#)

[Pelgrimsherberg in Vessem](#)

De Pelgrimsherberg in Vessem zoekt vrijwilligers.

De Pelgrimsherberg zet zich in voor de pelgrimage in het algemeen en heeft met Kafarnaüm een bijzondere pelgrimsherberg waar tal van activiteiten plaats vinden. Zo is het dé plek in De Kempen vanwaar pelgrims op weg gaan voor hun pelgrimage en het is het eindpunt van de Jeugdpelgrimage De Kempen.

Het is een vrijwilligersorganisatie met enthousiaste en betrokken vrijwilligers. Ook de gevraagde functies zijn vrijwilligerfuncties.

Gevraagd wordt:

1. Een voorzitter bestuur

Als voorzitter van de Pelgrimsherberg Kafarnaüm ben je het gezicht van de organisatie naar buiten en naar binnen. Je bent er ook de inspirator van alle vrijwilligers.

2. Een algemeen coördinator

Als coördinator ben je het eerste aanspreekpunt voor alle werkgroepen die er in en rond de pelgrimsherberg zijn. Ook ben je een brug naar het bestuur.

Ben jij die verbinder die graag op weg gaat voor deze mooie uitdaging?

Stuur dan een mail met je motivatie naar de secretaris van het bestuur:

bestuur@pelgrimsherberg.nl

Je bent altijd ook welkom om een bezoek aan de herberg te brengen, zodat je de sfeer kunt ervaren. De herberg is telefonisch te bereiken op nummer 0497-591207. Voor meer informatie [klik hier](#).

Ondertussen in de Bossche regio

Camino café

Hoi allemaal,

Op woensdag **11 januari** is er weer een camino café in de regio Den Bosch.

Het café start om 19.00 uur en duurt tot ongeveer 21.00 uur. Het camino café wordt gehouden in het Mariapaviljoen, Burgemeester Loeffplein 70a, 5211 RX 's-Hertogenbosch.

Consumpties zijn voor eigen rekening. Graag per consumptie, of aan het einde van de avond alles, bij de bar afrekenen.

Mocht je nog vragen hebben, stuur dan een mail naar het [Camino Café Den Bosch](#).

Groetjes,
Esther Kuijsters

Regiowandeling

Voor een foto-/ filmimpressie van de regiowandeling van afgelopen december [kun je hier klikken](#).

Dagboekfragment

In het voorjaar van 2016 liep ik (Rinse) van Barcelona naar Santiago. Het eerste stuk de Catalaanse route tot aan Zaragoza, vervolgens langs de Ebro naar Logroño en daarna richting Santiago via de Francés.

dag 14 ... en het rook naar vers gemaaid ...

dinsdag 24-05-2016 = Burgo de Ebro - Zaragoza
19 km = totaal 324 km

Ik hoefde vanochtend niet al te vroeg op, want ik kon pas vanaf 8 uur ontbijten. Op weg naar de bar bleek er een andere ontbijt gelegenheid wel eerder open; er meteen maar gebruik van gemaakt.

Vrij snel buiten het plaatsje. Kort tevoren was de berm gemaaid en het rook naar vers gras, venkel/ anijs en kamille. Goed begin van de dag. Het liep uitstekend. Een vlak pad langs de rio Ebro, soms wat dichterbij de rivier, soms wat verder weg. Zeer goed toeven in dit gebied.

Onderweg langs/ door een natuurgebied, Sotos y Galachos del Ebro. Veel (roof)vogels en ooievaars; groene omgeving langs/ in de buurt van het water.

Om een uur of 10 in Cartuja Baja. Een plaatsje met de oude resten van een vroeger enorm klooster (Immaculata de Concepción). Eigenlijk is het dorp er een beetje omheen gebouwd.

Op het plein bij de kerk koffie en sap. Het was erg rustig en de kerk was nog gesloten. Mooie voordeur met in de metalen plaat ingeslagen/ ingeperste figuren. Om een uur of 10.30 werd het allens drukker en verzamelde zich een aantal, voornamelijk oudere, mensen (stokken, rollators en scootmobielen). Inderdaad verscheen rond 10.45 de lijkauto. De begrafenisdienst kon beginnen.

Tijd voor mij dus om weer verder te gaan. Het eerste stuk ging nog door hetzelfde landschap als eerder langs de rio Ebro, maar op zeker moment was het over met de pret en kwam ik bij de autoweg Zaragoza binnen.

Een taai, lang stuk en het werd dus ook drukker. Het kostte zo'n beetje een uur voordat je in de buurt van het centrum weer bij de rivier kwam. Eerst maar wat gegeten/ gedronken en daarna langs de rivier verder richting centrum. Een lange passarel met bomen en schaduw langs het water. Cultuur bewaar ik maar tot morgen, want ik blijf hier een extra dag.

En dan nog even dit ...

Wat was het de afgelopen dagen druk op radio, televisie en andere media met de vele terugblikken. We weten het allemaal, afschuwelijk veel nare dingen! Hoe zal het de wereld in 2023 vergaan? We wensen elkaar vrede, gezondheid, liefde, geluk, rijkdom, een warm huis, voldoende brood op de plank, enz. Maar we weten ook dat ons leven en dat van anderen kwetsbaar is en dat er behalve goede dingen ook onvermijdelijke ellende is.

Onze wensen zouden daarom dan ook beter anders zijn zoals: elkaar troost bieden, elkaar zorg en aandacht geven, elkaars verdriet delen, elkaar in nood bijstaan en er zijn voor elkaar. Makkelijker geschreven dan gedaan, maar wel wenselijk?

Hieronder heb ik een gedichtje gevonden van Maria van Heyst. Haar werk werd uitgegeven door de Maatschappij Tot Nut van 't Algemeen.

Zij stierf in 1821 op tachtigjarige leeftijd. Haar nieuwjaarswens is zo'n 200 jaar oud!

Nieuwjaars wensch.

Het was zo lang mij heugen mag,
Een vast gebruik op dezen dag,
Zich op te schikken naar zijn staat,
En druk te loopen langs de straat;
Om aan de menschen, geluk te wenschen;
Schoon het niet altijd van harten gaat.

Maar was er ooit een dag van 't jaar,
Waar op het liegen geen zonde waar?
't Is dikwijls veiligst, dat ik zwijg;
En dat ik slegts wat buig en nijg.
'k Zal 't overleggen, om niets te zeggen,
Daar 'k mij om schaam, of een kleur bij krijg.

Hoor dan nu ook eens, wat ik wensch,
Aan ieder braaf en eerlijk mensch!
Lang leven, rijkdom, eer en staat
En dat hem nooit iets tegen gaat,
Maar zegt... de weelde, 'k mij verbeelde,
Maakt somtijds dat men de deugd verlaat.

Ik wensch hem liever een vrolijk hart,
Een vast gemoed in vreugd of smart,
Gezondheid en zijn daaglijksch brood,
Een vriend, die trouw blijft in den nood,
Des Hemels zegen, op al zijn wegen,
En eind'lijk eens een zaaligen dood.

Nu heb ik gedaan; ik gaa weer heên,
'k Heb niets gezegd dan dat ik meen.
Ik weet wel meer, maar 't staat niet vrij,
Veel spreken brengt ons maar in lij.
Zo dit niet gaan kan, of niet bestaan kan
Zing er dan nog wat versjens bij.

De Regiocommissie Den Bosch
Marianne, Theo en Rinse

*En als je dan de nieuwsbrief gelezen hebt, denk je dan niet?:
"Toch wel leuk, daar zou ik best aan willen bijdragen"!*

Ik zou zeggen, schroom niet.

Als je iets vermeldenswaard hebt, een fragment, een gedicht of een andere camino-belevenis.

Het gaat niet om bijzonder proza of zware literatuur, maar gewoon een bijdrage aan onze nieuwsbrief.

Misschien iets geheel anders dan tot dusverre, wat je ook maar wilt.

Reacties zien we graag tegemoet.

Rinse